

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

La nostra candidatura

Districte primer

Isidro Estrada Vallcorba
Genís Valls Cluet

**Granollerins:
Voteu aquesta can-
didatura, integrada
exclusivament per
homes joves, actius
i ben de casa nostra.**

Districte segón

Josep Boix Vert

**Penseu que'l triomf
de la "Coalició Lli-
beral Demòcrata",
assegura el perve-
nir esplendorós de
la nostra vila.**

Districte tercer

Josep Jonch Ramón
Francisco Soler Pallarols

Qui s'ou?

En Camillu, en Miru Matamoros, el noi de can Pineda i don Santiago de Riva i de España. Olè!

Sou «els qui respecteu totes les valors llegítimes». M'hi jugo un peix que aquesta valor llegítima és en Torras.

Sou «els qui poseu per sobre de tot lo humà, el vostre amor a Catalunya» rica i plena. Visca!...

Sou «els qui estimeu el Vallès i la seva capital, la vila de Granollers», perquè s'hi fan bons mercats i en Camillo vén fideus.

Sou «els constructius». Apa, un altre peix, que això va per en Miru!

Sou «els que ampareu a tots els perseguits». Això em recorda el DELATEU!, si és que no va per en Tardà.

Sou «qui voleu que tothom sàpiga com s'administren els pobles». Fins Canovelles? I no ho dic perquè sia el més petit, no; ho dic per allò altre, sabeu?...

Sou «els que, respectuosos amb tothom, no permetereu actiutats fingides que perjudiquin les idees que aparenten servir». Això, que va pel Ministre de Finances?

Sou «un aplec d'homes de bona voluntat». Voluntat, sí; però res més. Oi, Camillo?

«Gent d'ara!» Quina, de gent de ara? Perquè, per desgràcia, ara, aleshores i sempre n'hi ha hagut i n'hi haurà de tota mena de gent. I sinó, si fos possible, seria curiós que ho preguntessiu a en Coca, l'autor de la comèdia que ha suggerit el cognom als que fan nostre confrare autonomista (?).

La Mancomunidad de Catalunya y el Ayuntamiento de Granollers

Por considerarlo de interés político local, publicamos a continuación un artículo del periódico «El Intransigente», de Badalona, órgano del partido radical de aquella ciudad.

Con este título, se han repartido profusamente unas hojas por nuestra ciudad, las cuales llevan la firma de don Santiago de Riba y España, diputado provincial liguero por Vich-Granollers.

El tal don Santiago, hace una temporadita que parece está buscando en nuestra ciudad la *perduda*, como vulgarmente se dice. Con hojas o sin hojas mucho nos parece que ni con aquella linterna encontrará lo que apetece y es una lástima que un hombre al parecer de armas to-

mar, con ganas de *hacer algo*... pierda lastimosamente el tiempo, embaucado por nuestros locales ligueros, que ya no saben de quien echar mano para ir tirando como hasta la fecha. Y el pobre de Santiaguito se ha enamorado del diputado a Cortes señor Torras, a quien parece busca *les pessigollas*, con las hojas de referencia, sin darse cuenta que el señor Torras ha demostrado cumplidamente sobre todo a los ligueros del distrito de Granollers, que es un perfecto *mascle* con todas las campanillas

Pero vayamos a lo que dicen las hojitas firmadas por el tal Santiago de Riba y España. Como las mismas hablan del Ayuntamiento de Granollers, no nos meteríamos por aquello de que *los sevillanos se las compongan con él*, pero como parece de paso querer tomarnos el pelo a los badaloneses, lo que ya es más difícil, metemos baza en el asunto.

Hacen las hojas hincapie del conflicto que hay pendiente entre la Mancomunidad y el Ayuntamiento de Granollers, por negarse éste a pagar a aquella el Contingente. Es decir, el Ayuntamiento de Granollers, según nuestras desapasionadas referencias, sólo se niega a pagar al buen tun-tun. Quiere pagar, pero en forma legal y de ahí todo, pues aunque la Mancomunidad crea que acredita de aquel Ayuntamiento una cantidad importante, es ello muy discutible, pues según leemos en un periódico de la capital, falta aún decir la última palabra, toda vez que *contra el recado*, según expresión del presidente de la Mancomunidad cuando habla de las R. O. del ministro de la Gobernación, se presentará recurso contencioso administrativo.

Granollers quiere discutir este asunto, pero con la mirada puesta en los intereses de aquella población; no tratando el asunto con apasionamiento y como si fuera cuestión política, que es de la manera que siempre discute la Lliga.

La referida hoja acusa al señor Torras de responsable de los atrasos de Granollers con la Diputación desde el año 1916, fecha en que los amigos de dicho señor conquistaron la mayoría Consistorial, pero al dar cuenta de los atrasos, el señor Santiaguito suma también los atrasos desde 1913, en que los de la Lliga tenían la responsabilidad de aquel gobierno municipal.

El señor de Riba, no se para en barras y puesto a combatir al señor Torras, nos habla de la campaña que en pleno Parlamento hizo nuestro amigo hablando del *crac* del Banco de Barcelona y lo de los Aranceles, sin darse cuenta que pone en ridículo a los diputados ligueros, que buen pico tienen para contestar y desvirtuar las acusaciones que hace el señor Torras, ya que son ellos y es en pleno Parlamento donde deben discutirse estos asuntos.

Pero lo chocante, es que a pesar del caciquismo Torrista y de lo mal que administran Granollers los amigos del señor Torras, éste fué al Parlamento con una acta tan limpia, que ni una protesta formularia siquiera empañó su nitidez. Creemos que esto quiere decir algo y muy elocuente. Y si ello no es bastante, aguardaremos próximas elecciones municipales, para saber la última palabra de los electores de aquella población. Ya veremos si la hojita de Santiago de Riba habrá hecho mella.

Y por lo que se refiere a la administración de San Felio de Codinas, sólo diremos que hasta las últimas elecciones municipales, el Ayuntamiento de San Felio era amigo del señor Torras, que fueron precisamente quienes salvaron aquella población de la ruina en que la habían puesto la gente de la Lliga.

Dice más Santiaguito. En este pleito mete a nuestra ciudad, y llama la atención a los ciudadanos de Granollers, para que se fijen con la administración acertada, honrada, inmaculada y otras palabras que terminan en *ada*. Y creemos que Santiaguito BADA, pues también termina en *ada*, o nos toma el pelo.

Las cosas, señor Riba, si se quieren tratar en serio, hay que hacerlas bien, pues si nosotros y los badaloneses han leído su hoja, y hemos de dar valor a sus acusaciones, fijándonos por lo que dice de la administración municipal en nuestra ciudad, habremos de convenir en que o es usted un perfecto guasón o está reñido con la verdad

Finalmente: como nos gustan los hombres de pelo en pecho y a pesar de todo parece tener usted mucho más que Playa e Isamat, todo cuanto dice en la hoja y todo aquello de los empréstitos, *le invitamos a que lo diga en controversia con el señor Torras*, a quien nos comprometemos a *hacérsela aceptar*. Falta únicamente que usted, señor de Riba, acepte, y le dejamos incluso escoger día, hora y lugar, con tal que la entrada sea libre y no con invitación, como acostumbra hacer la Lliga. ¿Acepta? Usted tiene la palabra.

NOTETES

«Llegim a «La Vanguardia» que en el despatx de l'advocat i diputat de la Mancomunitat s'ha confeccionat una «candidatura administrativa», que serà apoiada pels regionalistes i obrers independents.

Tremolin les esferes, que «Don Santiago» s'en pensa alguna!

... Ja està! El senyor de la Riva lluitarà, el proper diumenge, i per majories. Pobres de nosaltres, la que s'ens ve a sobre!

Sortosament, el flamant «provincialero» no podrà (?) dirigir les eleccions, per ésser de la Comissió provincial, i això ens salvarà d'una segura derrota.

Alabat sia Déu!

«Don Santiago *El Tramendo*», va voler reforçar el partit útil litzant els coneguts «inyectables sindicalis» — sistema Martínez Villar — en les vinents eleccions.

Els obrers l'hi vegeren la de sota i l'enviaren a... Palou.

En la candidatura «administrativa», al costat del carlí en Perei Pineda, hi figura el «obrero independiente», en Genís Planas

Ens havien esverat; car persona que el coneix a fons, de quan enriqueix Barcelona des de la presidència de la comissió de Foment, ens presentava al senyor de Riva i d'Espanya pitjor que el «Terrible Pérez».

Santa bona Maria! *Así se escribe la historia!* En poc temps, ens havem convençut que «Don Santiago» no passa d'un vulgar «Pobre Valbuena» que s'abraça amb el primer Camillo que se li presenta.

42. Aquell nombre fatídic, que feu tremolar a la Humanitat, quan la Guerra Europea, ara ha servit per a capficar a Don Santiago de Riva i de España (quin nom més castiç, eh?)

Sembla d'allende!), perquè diu que nosaltres comptem amb 42 aspirants a regidor, afegint-hi que tindrem molts descontentos.

Nosaltres, 42; però ells, un; en Camillo, i tapa!

Ah! I el més descontent, serà el mateix Camillo, perquè, cavallers! un *remojón* al mes de febrer.

Gent d'ara? Apa, buenas! «Don Santiago» s'ha caigut d'un niu

O jo no sé de comptar,
o en Miru va entrà a la quinta
allavors d'en Castelar.
I en Camillu dels fideus,
si és que el temps no s'ha aturat,
pocs n'hi falten, per tenir-ne
cinquanta encastats al NAS.

Cavallers! Han vist el nombre del *Día Gráfico* de dimecrés, dia 25? Allò és un caramel ensucrat.

Sino que sabem que els *mapats* no estan gaire contents, perquè no han sortit *guapos*, podríem pensar allò de que *a nadie le amarga un dulce*. Però, cavallers!, massa *dulce*, i al mateix temps, massa lleficós.

AL POBLE

El jueves de esta semana fué repartida en esta villa la siguiente hoja.

Complint acort Consistorial, ens veiem en el cas de recollir qualques acusacions que el Diputat provincial per Vich-Granollers, don Santiago de Riba i d'Espania, dirigeix a la nostra gestió en el Municipi, en fulla repartida amb profusió per tots i cada un dels pobles del Districte.

Passarem per alt les consideracions d'ordre polític i els atacs dirigits a determinada personalitat, car no dubtem que han d'ésser contestats en moment oportú i en deguda forma; limitant-nos a dedicar la nostra atenció a tot quant afecti a l'administració municipal.

El senyor de Riba, amb un desconeixement imperdonable de com s'administren els cabals del poble —imperdonable, ja que figura en el Consistori un regidor afecte a la política que el susdit Diputat provincial desenrotilla en el districte i d'una manera molt particular en aquesta vila, el qual ha tingut a la seva disposició, en tots moments, els llibres oficials per als estudis i comprovacions que li fossin necessaris— ens acusa d'haver empobrit la hisenda municipal i ésser responsables d'un deute que impossibilita el desenrotllament i progrés de nostre poble.

Diu el senyor de Riba, i és cert, que en l'any 1916 va començar el govern d'en Torras i amics de la Coatició Liberal Demòcrata Autonomista a la Casa Consistorial, afegint tot seguit que l'Ajuntament de Granollers deu a la Diputació provincial de Barcelona **Cinquanta mil tres centes cinquanta dues pessetes, noranta dos cèntims**, corresponents als anys del 1913 al 1920.

Si don Santiago de Riba, advocat i Diputat de la Mancomunitat, s'havés pres la molèstia de procurar-se dades relatives al deute amb la Diputació, hauria vist que, en possessionar-se de l'Alcaldia en Francisco Torras, i constituir-se sos amics en majoria en el Consistori, l'any 1916, per haver trobat els ingressos embargats en un 91 per 100, varen haver de concertar un conveni amb el President de la Corporació Provincial senyor Prat de la Riba per a cancel·lar el deute de l'Ajuntament en un total de **Trenta sis mil quatrecentes vintissis pessetes, quaranta cèntims**; del qual resulta que els nostres Ajuntaments, des de l'any 1916 al 1920, han contret un deute amb la Diputa-

ció, de **fretze mil noucentes vintissis pessetes cinquanta dos cèntims** o sia, aproximadament, l'import d'un semestre de Contingent, si es té en compte que el repartiment girat fixa a Granollers unes **vintidues mil pessetes** l'any.

I no ignori el senyor de Riba, ni ningú, que pel mateix concepte de Contingent, el Municipi de la ciutat de Vilanova i Geltrú —cap del districte del subsecretari d'Hisenda, senyor Bertràn i Mussitu,— deu alguna cosa més que les tretze mil, nou centes vintissis pessetes, cinquanta dos cèntims, que deu l'Ajuntament de Granollers; ha de saber el senyor de Riba i ha de saber-ho tothom, que aquell Ajuntament deu **cinc centes seixanta set mil, cinc centes quaranta set pessetes i divuit cèntims**; i que fins ara la Mancomunitat no ha intentat sisquera el procediment d'apremi.

Ens acusa d'haver fet dos emprèstits de 90.000 i 82.000 pessetes, respectivament.

Ja és lleugeresa, la del flamant reorganitzador de les hosts regionalistes en el districte!

En 18 de novembre de 1916, l'Ajuntament va acordar la emissió d'un emprèstít de 90.000 pessetes per a **recollir els títols procedents d'emissions anteriors amortitzades i no pagades, i, demés, per a consolidar el deute flotant**.

L'altre emprèstít, de 82.000 pessetes, sols existeix en la imaginació de l'autor de la fulla, car després de regirar els llibres de Casa la Vila, no havem trobat el més lleu indici de la operació a la qual fa esment.

Ara bé; si el senyor de Riba, amb un desconeixement inexplicable en qui, com ell, ha intervingut en els afers municipals en l'Ajuntament de Barcelona, regentant, profitosament, la presidència de la Comissió de Foment, vol referir-se a la operació de crèdit concertada amb la Caixa d'Estalvis per a terminar l'edifici escolar Pereantón, tindrem de manifestar que la operació va fer-se per 55.347'15 pessetes, i que si el *financier* senyor de Riba vol anotar en el DEBE la quantitat objecte de la susdita operació no podrà menys de consignar en l'HABER el valor material de l'immoble, propietat de l'Ajuntament; això, si vol prescindir-se del valor moral que implica l'invertir una quantitat, per poc important que sia, en pro de la cultura. Aquest és el nostre criteri, que no dubtem comparteix Granollers, ma'grat no l'acompanyi el del novell Diputat de la Mancomunitat de Catalunya.

Expressament havem deixat per a últim terme l'ocupar-nos del plet que sosté l'Ajuntament amb la Mancomunitat i que arren a diu molt encertadament el senyor de Riba, des del punt i hora en que va voler-se obligar al pagament de la quantitat assenyalada en un repartiment. La Mancomunitat ha deixat incontestades les protestes, fonamentades, que contra de la imposició de quotes, amb caràcter d'obligatòries, s'ha vist precisat a endressar-li l'Ajuntament de nostra vila. I únicament quan s'ha cregut, dit organisme, amb *medis* de govern necessaris per a conseguir llur objecte, ha iniciat un procediment d'apremi contra el Ajuntament —quines incidències vàrem posar en coneixement del poble mitjançant nota oficial de l'Alcaldia publicada en «La Gralla»— i que ha motivat la R. O. que transcriu el Diputat de la Lliga, i contra de la qual recórrerà l'Ajuntament, per estimar-la ilegal, davant el Tribunal Contenciós Administratiu, que és el cridat a dir la última paraula.

Aleshores serà moment oportú per a afirmar si l'Ajuntament deu o no la quantitat que arbitràriament — al nostre entendre — li té repartida la Mancomunitat de Catalunya.

Posant en pràctica la teoria d'aïllament, sustentada pel President de Catalunya (P) senyor Puig i Cadafalch, la Mancomunitat «que gasta tots els seus cabals dintre de Catalunya i que té tots els serveis tan ben conservats» no ha volgut recordar-se que en el mapa hi figura Granollers, ni ha tingut a be atendre cap de les

excitacions dirigides per l'Ajuntament en demanda de socors per a obres de caràcter cultural.

El trobar nos orfes d'apoi, per part de l'organisme regional, ens ha obligat a despeses d'importància, tals com invertir, l'any últim, **Trenta dues mil pessetes** per a instal·lació i sosteniment de l'Institut d'Estudis Superiors i Escola d'Arts i Oficis.

Per finalitzar, direm que els Ajuntaments que s'han vingut succeïnt des de 1916, han procurat amb tota cura **normalitzar la hisenda municipal i extingir l'importantíssim deute que pesava sobre el municipi bo i procurant aquelles milleres que es fan indispensables per a la vida i progrés de la vila**.

La primera cosa va aconseguir-se unificant els diferents emprèstits i part del deute flotant, en el nomenat de consolidació de l'any 1917.

S'ha cuidat d'extingir el deute, saldant a la Hisenda **vintisset mil pessetes** que acreditava; amb la cancel·lació de la hipoteca de **onze mil pessetes** que en Josep Huguet tenia sobre el «Matadero»; normalitzant el pagament d'havers als empleats, a algú dels quals se li devien divuit mensualitats; atenant amb puntualitat el pagament dels lloguers als mestres nacionals; aconseguint un arranjamant en el plet sostingut amb els metges de la Beneficència Municipal, als qui s'ha entregat a compte una quantitat de les que acreditaven del Municipi; s'han pagat factures atrassades a industrials de la vila, per import de **vintiquatre mil cent setanta nou pessetes trenta nou cèntims**; així com els crèdits de les societats «Alumbrado de Poblaciones» i «Estabell i Pahissa, S. C.»; han sigut satisfetes als seus tenedors 31 làmines de 100 pessetes de les amortitzades i no pagades i dues de 500, corresponent a anteriors emprèstits.

S'han construït les aceres dels carrers de Santa Esperança, Doctor Robert, Sant Francisco, Anselm Clavé i Plaça del Bestiar, havent cooperat els propietaris **en una tercera part del seu import**.

A les fasetats, insídies i divagacions que el Diputat provincial senyor de Riba estampa en la seva fulla, oposem nosaltres el resultat d'una modesta, però honrada gestió administrativa: el poble jutjarà i emetrà son fallo el dia 5 del pròxim febrer.

Esperem, doncs.

Granollers, gener de 1922.

Paulino Torras, alcalde : Joan Montaña, primer finent : Joan Robert, según finent : Domingo Jonch, tercer finent : Josep Marimón, síndic Jaume Estrada, síndic suplent : Climent Algueró Albert Murtra : Ramón Novellas : Manuel Pagés : Carles Puigrodón : Camilo Raich i Jaume Xuclá, regidors de l'Ajuntament de Granollers.

La Candidatura liberal independiente

La candidatura liberal independiente que patrocina don José Barangé, en las elecciones del próximo domingo, la integran los señores siguientes, don Alfredo Baró y Grau; don Antonio Canillera Farnés y don Esteban Montañá Colobrans, que lucharán respectivamente por los distritos 1.º, 2.º y 3.º

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

El Demócrata

Órgano de la Coalición Liberal Democrática

ANUNCIOS, EDICTOS Y COMUNICADOS
a precios convencionales

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

DISPONIBLE

DISPONIBLE

CASA GARRELL

IMPREMTA

Establerta l'any 1860

Articles d'Esriptori i Dibuix
Llibres Raillats : Blocs Notes

Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

DISPONIBLE

DISPONIBLE